

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

№ 18 (1498).

ЧЕТВЕР, 10 лютого 1972 р.

Ціна 2 коп.

НА ТРИБУНУ XVII ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Труidники полів Кіровоградщини з великим піднесенням зустріли звістку про те, що за підсумками соціалістичного змагання минулого року нашу область визнано переможцем серед областей степової зони по виробництву усіх зернових культур. Новоукраїнка не тільки розділяють радість перемоги, а й гордяться своїми успіхами: наш район визнано переможцем серед районів степової зони по виробництву озимої пшениці. План валового збору усіх зернових культур хлібороби району виконали на 118,7 процента, а озимої пшениці — на 131 процент. Району присуджено перехідний Червоний прапор ЦК КП України і Ради Міністрів УРСР, присвоєно звання «Район високої культури землеробства».

Минулого року наші майстри високих врожаїв вирощували озиму пшеницю на площі 36,4 тисячі гектарів. З кожного гектара зібрано по 39,4 центнера зерна. Цього успіху досягнуто завдяки патхенній, творчій праці усіх колгоспників і робітників радгоспів серед яких — понад триохтисячний загін комсомольців і молоді району.

Первинні комсомольські організації господарств повсякчас дбали про врожай, вміло організовували соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними ланками, молодими сівачами, трактористами, комбайнерами, воляями. Молоді механізатори у праці рівнялися на передовиків виробництва, переймали досвід роботи двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гітало, заслуженого працівника сільськогосподарства УРСР В. С. Андріяша та інших. Іноді молоді механізатори показували навіть кращі результати, ніж досвідчені хлібороби.

Вагомі, наприклад, успіхи трудівників колгоспу «Ленінський шлях». Тут у середньому кожен

гектар озимої пшениці видає по 47,5 центнера зерна. Поряд з досвідченими механізаторами господарства за відмінну роботу правління колгоспу відзначило і комсомольців шофера Олександра Ткаченка, трактористів Анатолія Андрійченка, Петра Мірошніченка.

Дбайливо готуються хлібороби району до весни другого року п'ятиріччя. Комсомольці усіх первинних організацій на своїх комсомольських зборах підтримали заклики ульяновців — боротися за 50-центнерні врожаї зернових. Для отримання таких врожаїв вже багато зроблено. Комсомоль-

ними комсомольськими організаціями, багатогранні і досить складні. Потрібна повсякденна нитна робота в усіх комсомольських організаціях.

Зараз зусилля району спрямовані на допомогу первинним організаціям колгоспів і радгоспів у створенні комсомольсько-молодіжних ланок, екіпажів. Ця робота проводиться з участю працівників районного управління сільського господарства, членів правління колгоспів. У господарствах комплектуються комсомольсько-молодіжні групи, ланки, екіпажі.

Багато уваги райком приділяє розробленню умов соціалістичного змагання. Нині соціалістичні зобов'язання приймаються колективами, групами, ланками, окремими комсомольцями. Особливо наголо-

І НАШ РУБІЖ—50!

ські «прожектористи» проводять систематичні рейди-перевірки готності до посіву зерна, техніки, допомагають налагодити навчання молодих хліборобів.

Ці перевірки показали, що нині в коморах 90 процентів зерна, яке зберігається для посіву, першокласної якості. У всіх господарствах завершується ремонт тракторів і сільськогосподарських машин. Добре поставлена ця справа в колгоспі «Росія». Тут у всіх бригадах створені комсомольсько-молодіжні ланки. Одними з перших району комсомолу про закінчення ремонту посівної техніки рапортувала комсомольсько-молодіжна ланка бригади В. Петренка. А сьогодні на лінійку готовності поставили техніку хліборобів колгоспів імені Ватутіна, «Молода гвардія», імені Щорса, імені XX з'їзду КПРС, «Победа».

Подбали хлібороби і про удобрєння площ. Восени одночасно з висівом насіння озимих культур у ґрунт внесено 447 тисяч тонн органічних добрив. Співна використовуються для заведення добрив погожі зимові дні. Сьогодні краще від інших працюють на вивезенні добрив молоді механізатори колгоспу «Україна». Закінчують завантажувати добрива хлібороби колгоспів «Росія», імені Калініна, імені Леніна, імені Кутузова.

Разом з усіма хліборобами району комсомольці включилися у боротьбу за 50-центнерні врожаї зернових. Завдання, які стоять перед райкомом комсомолу, первин-

шується на гласності соціалістичного змагання: в межах господарства — щоденне і щотижневє підбиття підсумків, в масштабах району — щотижневє, щомісячне.

Багато користі молодим механізаторам дає навчання. В колгоспі «Мир», наприклад, щосуботи понад 30 молодих механізаторів під керівництвом агронома В. Тараненка та головного інженера колгоспу М. Коломійця вивчають основи агротехніки і ґрунтознавства, опановують секрети вирощування високих врожаїв. Молоді хлібороби освоюють техніку регулювання сіялони, культиваторів, туковисівних апаратів. Кожному комсомольсько-молодіжному екіпажу доводиться завдання на період сіви, визначається маршрут руху, норма висіву.

Такі заняття проводяться в колгоспах «Дружба», «Росія», «Победа», імені XX з'їзду КПРС.

Хлібороб першим відчуває наближення весни. За морозами і хуртовинами лютого, весна не застане механізаторів нашого району зненацька. У всеозброєнні зустрічають весну і комсомольці та молоді Новоукраїнського району. Вони зроблять все, щоб виростити у другому році дев'ятої п'ятирічки 50-центнерні комсомольські врожаї зернових.

Анатолій НОВИЦЬКИЙ,
перший секретар Новоукраїнського райкому комсомолу.

ОПЕРАЦІЯ «РЕЗЕРВ»

ПО ТЕЛЕФОНУ

Постанову ЦК ВЛКСМ про проведення місячного рейду загонів «Комсомольського прожектора» по боротьбі з втратами робочого часу обговорено в усіх первинних комсомольських організаціях Побузького нікелевого заводу. На засіданні комітету разом з «пржектористами» розроблені конкретні плани-графіки перевірок.

Зараз комсомольських дозорців на будові можна зустріти скрізь. Нещодавно вони провели рейд в плавильному цеху. З настанням сильних морозів тут було помічено різкий спад темпів роботи. Факт зацікавив «прожектористів». І ось спостереження протягом дня виявили такі факти: в цеху не встановлені віконні рами, низька температура в приміщенні, а через це робітники часто ходять грітись. Знайшли і винуватців — вимушених «перекурів» — будуправління 125 тресту «Криворізьстальконструкція», що зволікає монтаж віконних рам.

Причини втрати дорожочинних хвилин на азотнокисневій станції теж були встановлені в ході рейду. Хоч тут і підключено опалення, та вітер гуляє вільно. То будівельне управління № 6 залишило після себе щілини і дірки в стінах. Монтажники, які працюють на станції, від тих протягів і холоду тікають, де тепліше.

Після аналізу двох рейдів перед вище названими будівельними організаціями «прожектористи» порушили питання з тим, щоб усунути всі недоліки.

Комсомольські дозорці Побужжя назвали місячний рейд «КП» — операція «Резерв». Так, саме «Резерв», бо маємо за мету віднайти якнайбільше резервів підвищення продуктивності праці кожного будівельника, монтажника.

І. ВЛАСЮК,

секретар комсомольської організації Побузького нікелевого заводу — ударної комсомольської будови республіки.

Херсонська область. Дев'ятим п'ятирічним планом розвитку народного господарства нашої країни передбачено випуск нових потужних електродвигунів типу «4А-250», які відповідають найкращим світовим стандартам. Першу партію таких двигунів складено на Новокаховському електромашинобудівному заводі імені 50-річчя Жовтневої революції.

На фото: бригадир складальників цеху нової техніки Іван Свиридов (праворуч) і слюсар Віктор Іванович біля досвідного зразка нового електродвигуна.

Фото Р. АНДРЕЄВА.
(Фотохрестоматія РТАУ).

РІШЕННЯ XXIV ЗІЗДУ КПРС— В ЖИТТІ ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК КОМСОМОЛУ КІРОВОГРАДЩИНИ

ЗЛЮТИ молодих передовиків виробництва стали хорошою традицією у житті комсомольської організації Компартиї району. Вони сприяють розгортанню широкого руху за комуністичне ставлення до праці, підвищення трудової активності юнаків та дівчат, вихованню у них бережливого ставлення до народного добра. Днями відбувся другий комсомольсько-молодіжний зліт переможців соціалістичного змагання.

Виступивши з доповіддю перед учасниками зльоту, перший секретар райкому комсомолу А. І. Коротченко сказав, що за виконання плану восьмої п'ятирічки відзначено цілу армію ірарших молодих виробничників. Розгорнути соціалістичне змагання між комсомольсько-молодіжними колективами в новій п'ятирічці на більш вищому рівні — стало головною турботою району.

У 1971 році в колгоспах району було створено 9 комсомольсько-молодіжних

ТУРБОТА ПРО ЗАВТРА

ланок по вирощуванню нунурудзи на зерно та цукрового буряка. Переможцем стала механізована ланка Володимир Сала з колгоспу «Дружба», яка виростила по 40 центнерів нунурудзи на площі 120 гектарів (без затрат ручної праці). Серед буряководів здобули першість ланки Лідії Круть з колгоспу ім. Кірова та Галини Лапай з колгоспу ім. Урицького.

На збиранні ранніх зернових працювало 9 комсомольсько-молодіжних агрегатів, які щодня боролися за одержання перехідного випела району комсомолу «Кращому агрегату на збиранні зернових». Агрегат Віталія Кудаленка вийшов переможцем на минулих змаганнях.

Широкого розмаху набуло в районі соціалістичне змагання серед комсомольців і молоді на звання кращого по професії. Юні механізатори реалізували все своє уміння, творчість, щоб стати гідним своєї професії. Михайло Дримченко з колгоспу ім. Жданова досяг найкращих показників. Він трактором Т-74 виробив 1759 гектарів умовної оранки при значній економії пального. Не багатьох відстали від нього трактористи Віктор Рудий з колгоспу ім. Урицького, Андрій Кульченко з колгоспу ім. Ілліча та інші.

Хороших показників досягли й окремі тваринники. Так, молода доярка з колгоспу ім. Урицького Алла Юрова надоїла на кожну корову по 3448 кілограмів молока. Пересягла тритисячний рубіж по

надоях молока і Надія Гамора з колгоспу ім. Леніна. А Любов Лимиренко з колгоспу ім. Тельмана на дощуванні молодянка великої рогатої худоби домоглася добового приросту 700 грамів на теля.

1972 рік для юні району почався походом за історичне виконання плану п'ятирічки за почином комсомольців і молоді Ульяновського району. І учасники зльоту широко розповідали про свої успіхи, ділилися планами на майбутнє.

Олександра НЕПОКРИТА — трактористка колгоспу ім. Чапаєва:

— Професія трактористки мені до аподоби. Тут є великий простір для творчого держання. Бригада, в якій я працюю, з року в рік добирається непоганих врожаїв.

Вже зараз у нас відремонтовано весь сільськогосподарський інвентар і поставлено на лінійку готовності. Я горжусь тим, що працюю в цьому згуртованому колективі і вношу свою частину у виконання загальних планів.

Алла ЮРОВА — доярка колгоспу ім. Урицького:

— Три роки працюю дояркою. За мною закріплено 13 корів. У 1971 році зобов'язалася надоїти по 3200 кілограмів молока на кожну корову. Слова дотримала — надоїла по 3448 кілограмів.

Зараз надоюю щодоби від корови по

10,5 кілограма молока. Моя мета — побити свій же рекорд.

Павло МУНТЯН — екскаваторник міжколгоспбуду:

— Ми заздримо величчю трудового подвигу старших поколінь і з честю хочемо пронести їх естафету. У 1971 році я навантажив своїм екскаватором 20 тисяч кубометрів глини для цегельного заводу. Нинішнього року зобов'язався навантажити 25 тисяч кубометрів.

В планах комсомольців нашої організації — шефство над будівництвом районного дитячого садка. Кожен зобов'язався відпрацювати 180 годин на будівництві. Я уже відробив 35 годин.

На зльоті виступили також Зоя Варанута — доярка колгоспу «Дружба», Віктор Жуковський — шофер колгоспу ім. Дзержинського, Галина Глібова — перукарка райпобуткомбінату.

З промовою перед молодими переможцями соціалістичного змагання виступив секретар РК КП України І. С. Акімов.

Перший секретар райкому комсомолу А. І. Коротченко вручив грамоти, цінні подарунки та посвідки про занесення імен кращих молодих трудівників до Книги пошани.

Учасники зльоту прийняли звернення до комсомольців і всієї молоді району про дострокове виконання плану дев'ятої п'ятирічки.

М. ЖИТНІЙ.

ДЕЛЕГАТИ XVII ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ГОСПОДАР ЦЕХУ

Його можна знайти за верстатом в інструментальному цеху, де він працює слюсарем-лекальником, в комітеті комсомолу, бо він заступник секретаря комсомольської організації цеху, на заняттях гуртка комсомольської політосвіти, в якому він веде заняття як пропагандист. Любителі спорту обрали його, Василя Галата, головою цехової ради колективу фізкультури, і він досить активно справляється і тут зі своїми обов'язками.

Перше знайомство з Василем відбулося півтора року тому. Тоді в заводі комсомолу не без гордості називали цифру 85. За нею йшла розшифровка — 85 юнаків і дівчат заводу виконали план восьмої п'ятирічки за три з половиною роки. В числі випереджаючих час був і він — слюсар-лекальник Василь Галат. В цеху про нього розповідали вже друзі по роботі, і теж з гордістю, що він працює на совість, що найскладнішу роботу довіряють йому. Водночас вчувалися і нотки заздрощів до майстерності Василя. А він на похвалу відповів, що робітник має бути майстром свого діла, інакше — він не на своєму місці. Просто сказано, можливо тому й запам'яталося. Пізніше доводилося подібне чути не раз і, як правило, від тих, хто любить свою професію, вважає її найкращою серед усіх, віддається своїй роботі.

Нещодавно я знову зустрілася з Василем Галатом в інструментальному цеху. Кінчалася зміна, і він зосереджено заміряв кронциркулем вже готові шаблони. В ці хвилини розумієш, що будь-яке запитання було б недоречним — людина підбиває свій день роботи.

— Ось так щодня сам контролює себе, — стика пояснює секретар комсомольської організації цеху Ліля Скорик, — півтора року, як прийшов на особисте клеймо. І це при його темпах — сто сімдесят, а то й більше процентів щозміни. В рахунок травня вже працює...

Не вдалося поговорити з Василем і одразу після четвертої години. На нього чекали справи комсомольські, якраз того дня в цеху мали відбутися комсомольські збори, і він — серед виступаючих. Тож швидко накидав на листку паперу план і, вибачившись, побіг до товаришів.

По-справжньому розмова почалася в комітеті комсо-

молу цеху, коли сутінки за вікном нагадали, що вже вечір. Перші слова — про роботу. І це не дивує: треба бачити, як під його руками народжуються найскладніші шаблони, як часом він стає ледве не ювеліром, добираючись точності до двохтисячної долі мікрона, щоб зрозуміти, чому саме почав з роботи.

— На око, як кажуть, раз слюсар не може по-

ятих звіряють інші мірки, пройшли через руки Василя Галата та його товаришів.

Працелюбність, вимогливість до себе, і тих, хто поруч, відданість своїй роботі громадським справам, чуйність до людей завоювали цьому юнакові авторитет в колективі. Василю Галату було вісімнадцять років, коли він після закінчення ремісничого училища прийшов в інструментальний цех. Досвідчені слюсари І. О. Новиков і П. С. Вухарін, заприятелювавши допитливість і пра-

клястись. Часи не ті. Поступає, наприклад, шаблон з радіусом дві десяті міліметра, на чому перевіряє точність. Тільки на проекторі. Або з похилими площинами шаблон — тут вже й до мікроскопа звертається. Лівша Лескова позаздрило б нам, — сміється співрозмовник.

Василь захоплюється розповіддю. На аркуші лягають схеми, креслення, поперечних і подовжених розрізів шаблонів, зрозумілі хіба що одному йому розрахунки.

— Я люблю свою роботу, — каже Василь Галат. — Люблю перш за все тому, що вона вимагає від мене постійної творчості, ініціативи, і виконую я її разом з товаришами, з якими у нас одна спільна справа — підняти марку наших сівалок.

Марка цеху, заводу, сівалки... Ось що говорить з цього приводу статистика. В 1971 році з конвейєрів «Червоної зірки» зійшло 3326 нових універсальних сівалок СЗ-3,6. Рекламаций на машини від замовників не надходить. Заслуга Василя тут чимала без перебільшення. Адже всі виготовлені шаблони для перевірки точності деталей сівалки, еталони, по-

целюбність новачка, не зможуть, взяли його під свою опіку. З цеху юнака випроводжали в армію, а після служби — він знову в інструментальному. По сходинах професійної майстерності Василь піднімався без передиху. В 1966 році здав на 3-й розряд. В 1967 році мав спочатку четвертий, а потім і п'ятий. Причому — третій і четвертий йому присвоїли без здачі кваліфікаційних екзаменів, в порядку заохочення. Сьогодні Василь має другий розряд із спеціальностей гальваніка, стругальника, шліфувальника, довідкиника. А коли молодший брат, Олександр, закінчив восьмирічку, Василь і його прийняв у цех.

Поважають цього невагмовного хлопця комуністи. Комсомольці вже вп'яте підраяд обирають його заступником секретаря комітету.

Пожвавилась розмова, коли заговорили про політнавчання комсомольців інструментального. Вчувається, що він і тут не терпить посередності. Молодий пропагандист гуртка «Основи соціалістичної економіки» старанно готується до кожного заняття. По темі «Соціалістичне виробництво підприємств» його консультантами були начальник цеху С. Г.

Новиков, інженер-економіст А. П. Правда. А в підготовці гуртківців до здачі Ленінського заліку «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя» Василь не раз звертався по допомогу до секретаря партійної організації цеху В. Г. Зубарева.

Традиційне запитання — «Твоє захоплення?» не довелося задавати. На Василеві гарно сидить спортивний костюм і, як пояснив він, це не данина моді. В 1966 році Галат виконав норму першого спортивного розряду з футболу. Відтоді щороку підтверджує його, виступаючи за збірну заводу. В минулому сезоні команда «Червоної зірки» виграла кубок обласної ради ДСТ «Авангард» і зайняла друге місце

в першості обласної ради цього ж товариства.

...Ми йдемо по цеху. Чисто білі верстати, кімнатні квіти в проходах. Мій співрозмовник вже перейшов на нову тему.

— Відповідальна для нас де'ята п'ятирічка. Треба буде ввести в дію п'ятдесят тисяч квадратних метрів виробничої площі. За рахунок нового корпусу розшириться і наш цех.

Я слухаю Василя — до всього йому діло: до життя колективу цеху, до реконструкції заводу, до планів на завтра. Так почувати себе повинен справжній господар, що несе відповідальність в малому і великому.

О. БАСЕНКО.

м. Кіровоград.

На заняттях гуртка комсомольської політосвіти «Основи соціалістичної економіки», пропагандистом якого — молодий комуніст Василь Галат, завжди цікаво. В. Галат, як правило, ілюструє розповіді прикладами із життя свого інструментального цеху чи заводу.

На фото: В. Галат проводить чергове заняття.

Фото І. ГРАБКА.

ЧЕРВОНІ ПРАПОРІ— НАЙКРАЩИМ

Сотні тисяч юнаків і дівчат, включившись у патріотичний рух «П'ятиріччя — ударну працю, майстерність і пошук молодих», успішно завершили виконання завдань 1971 року особистих колективних планів «Вчитися комунізму».

4 лютого бюро ЦК ВЛКСМ розглянуло підсумки роботи республіканських, крайових, обласних комсомольських організацій у 1971 році по участі у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС, залученні молоді до боротьби за виконання планових завдань, підвищення ефективності суспільного виробництва, оволодіння знаннями, поліпшення комуністичного виховання юнаків і дівчат.

Перехідні Червоні прапори ЦК ВЛКСМ «За успіхи у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС» присуджені Московській міській, Українській, Білоруській, Узбецькій, Казахській, Латвійській і Вірменській республіканським, Красноярській і Хабаровській крайовим, Ворошиловградській, Горьковській, Ленінградській, Московській, Карагандинській, Мінській, Ростовській, Татарській, Ташкентській, Тюменській і Черкаській обласним комсомольським організаціям.

Ленінградську обласну комсомольську організацію нагороджено Почесним вимпелом ЦК ВЛКСМ, який побував у космічному рейсі на кораблі «Союз-10», — за велику роботу по комуністичному вихованню молоді, дальше організаційно-політичне зміцнення первинних комсомольських організацій, активну участь молодих виробничників в русі «П'ятиденне завдання — за чотири дні».

Групу комсомольських організацій і комсомольсько-молодіжних колективів за успіхи, досягнуті у виконанні рішень XXIV з'їзду КПРС у першому році п'ятиріччя, занесено в Книгу пошани ЦК ВЛКСМ і Літопис комсомольської слави.

За самовіддану, високопродуктивну працю, високу професійну майстерність, науково-технічну творчість і активну участь в громадському житті Почесним знаком ЦК ВЛКСМ і знаком ЦК ВЛКСМ «Трудова доблесть» нагороджено групу молодих передовиків виробництва.

(ТАРС).

В ЦК ВЛКСМ УКРАЇНИ

ПРАЦЕЮ СЛАВИТИ ПОДВИГ

29 вересня нинішнього року минає тридцять років створення Краснодонської партійно-комсомольської підлілля «Молода гвардія». Юнаки і дівчата прославленого міста — нащадки невимученої слави героїв-молодогвардійців, орденоносна комсомольська організація м. Краснодона у зв'язній праці в ім'я Вітчизни продовжують патріотичні традиції своїх земляків, вписують нові сторінки у літопис героїчної слави. Пратнучи зустрічі 30-річчя партійно-комсомольської підлілля «Молода гвардія» гідними успіхами у житті і праці, ряд групкоморгія комсомольсько-молодіжних колективів імені героїв підлілля комсомольської організації звернулися через газету «Молодь України» до колективів, які носять імена молодогвардійців, до всіх комсомольців, юнаків та дівчат республіки з закликком: достроково, до 29-го вересня завершити річний план по росту продуктивності праці, а п'ятирічне завдання по цьому показнику виконати за чотири роки.

Досягнути цього молоді орденоносної міської організації планує за рахунок широкого впровадження нової техніки, досягнень науково-технічного прогресу, найраціональнішого використання часу на кожну робочою місці, неспинного підвищення кваліфікації, піднесення технічної творчості молодих робітників.

Центральний Комітет комсомолу України, враховуючи велику значимість цього патріотичного починання, схвалив ініціативу кращих комсомольсько-молодіжних колективів м. Краснодона по гідній зустрічі 30-річчя «Молодої гвардії», присвоєння темпів зростання продуктивності праці, по достроковому виконанню завдань п'ятиріччя та плану 1972 року і рекомендував виробничим колективам республіки підтримати його. Обкоми, міськоми, райкоми комсомолу, комітети комсомолу підприємств промисловості, транспорту, будівництва, колгоспів і радгоспів, сфери обслуговування і торгівлі, науково-дослідних і проектно-конструкторських установ повинні забезпечити широке обговорення листа групкоморгія комсомольсько-молодіжних колективів м. Краснодона на зборах молодих трудявників, провести необхідну організаційну роботу по забезпеченню дострокового виконання виробничих планів і зобов'язань.

ПІОНЕРСЬКА ПОВІСТЬ

Нещодавно у видавництві «Молодая гвардія» вийшла книга Ірини Земської «Вулкани б'є». Це розповідь з життя одного піонерського загону. Лише три історії відбулися з учнями б'є класу. Але вони дуже вплинули на життя загону, на долю дітей. Розказала їх автор своїм юним читачам не лише для того, щоб вони познайомилися і подружилися з веселою і розумною Астю, більше дізналися про язикату Ленку Чемоданову, полюбили Ромку Петрова, осудили Сімку Балабана. Ні. Розказані вони для того, щоб, як пише Ірина Михайлівна, діти не забували того, що, крім сім'ї, в якій вони живуть вдома, — з мамою, татком, дідусем, бабусею, братиками, — є ще друга сім'я — піонерський загін, піонерська організація. І автор нагадує: «Вступив ти в неї не для того, щоб певний час проносити піонерський галстук, з'їздити в піонерський табір чи сходити в похід... Вона існує, щоб життя твоє вимірювалось не лише днями, роками, знаннями — не лише оцінками, а відношенням один до одного. Вона відповідає за все твоє життя і в школі, і вдома, і за всі твої образи, за хороши чи погані настрої. Також, як ти відповідаєш перед нею».

А щоб знайти правильний шлях, книгу цю можна обговорити, і, немає сумніву, що більше прихильників буде у класного керівника Ольги Іванівни, бо чи не кожен учень мріє бути щирим, чуйним другом, товаришем і порадником своїм вихованцям, та не кожному це вдається. Юні ж читачі із задоволенням візьмуть собі в друзі Астю і Ромку.

П. НАТОЧІЙ,

зав. відділом бібліографії обласної дитячої бібліотеки ім. А. П. Гайдара.

Тисячі піонерів Вінницької області влучилися в конкурс під назвою «Джерело». Багато дзюркотливих струмочків з чистою, холодною водою б'ються по полях, лунах і ярах області. Та не ножен з них у добромостані. Розорють трантори схил яру чи змінують дощі з носом.

ШУКАЧІ... ДЖЕРЕЛ

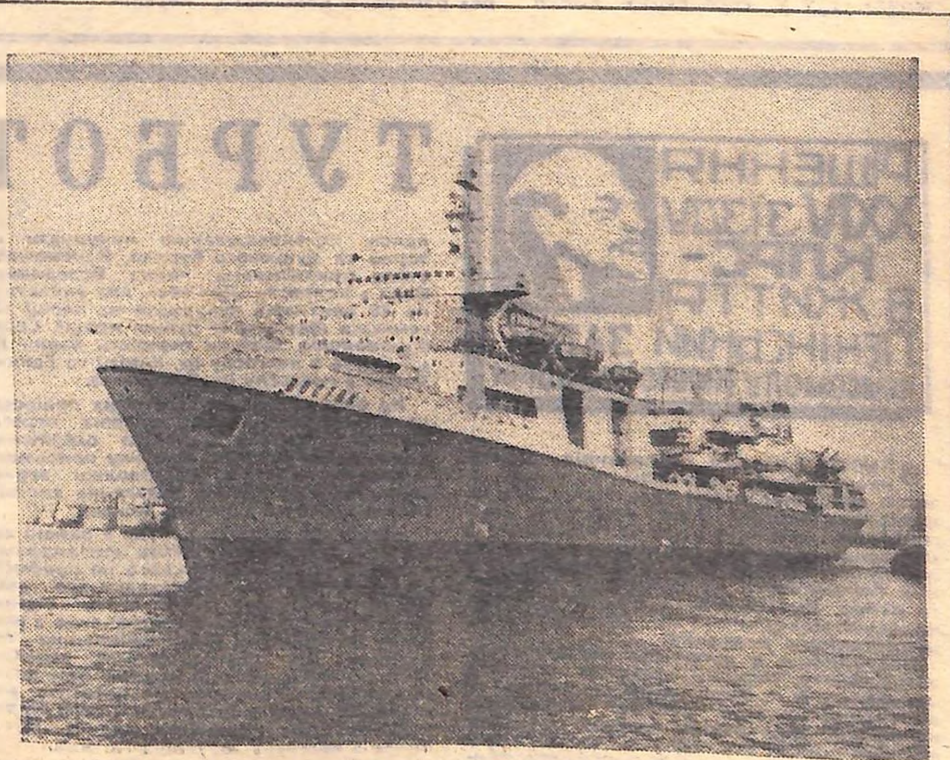
горіе грунт, і затихнуть, а потім і назавжди зникнуть під шаром землі живі підземні джерела.

Щоб цього не трапилось, на їх захист, відгукуючись на заклик обласного відділення Товариства захисту природи, дружно вийшли учні багатьох шкіл області. Зима — найкращий час для виявлення джерел. Їх одразу ж можна впізнати за крижаними наростами на землі.

Знайдені джерела юні шукачі наносять на карту, дають їм характеристику, визначають господарське значення. А літню ножен з них буде розчищено, обгороджено, взято під нагляд — все там, як вимагають умови конкурсу.

М. ЧОРНИЙ,
кор. ПАТАУ.

м. Вінниця.

Риболовецька база «Восток» перед виходом на промисел.

Фото В. ЦЕЛІКА (АПН).

Педагогічними колективами шкіл області проводиться значна робота по підвищенню якості знань учнів. Творчий підхід учителів, ініціатива комсомолу та піонерів народжує нові форми та методи, що мають великий виховний вплив.

Бесіда за круглим столом («Молодий комунар» № 12), стала початком розмови про досягнення і недоліки в роботі піонерських та шкільних комсомольських організацій.

Запрошуємо всіх педагогів, директорів шкіл, вихователів, старшокласників приєднатися до нашої розмови, поділитися досвідом навчально-виховного процесу в школі. Сьогодні вміщуємо статтю заступника завідувача обласним відділом народної освіти Б. ХИЖНЯКА.

Вступило у права друге півріччя навчального року. Комсомол і піонерія продовжують свій похід за знання. Вихована на славі традиціях свого народу, радянська молодь повна рішучості навчанням і працею внести і свою частку у виконання грандіозних планів, накреслених історичними рішеннями XXIV з'їзду КПРС.

Поліпшення якості знань учнів, прищеплення інтересу до них знаходиться в центрі уваги органів народної освіти, педагогічних колективів шкіл. Першими помічниками у вирішенні цих питань, як і завжди, стали комсомольські та піонерські організації. Саме у єдності дій класного керівника, вчителя-предметника, ради піонерської дружини, вожатого і шкільного комсомолу — запорука успіху. Цілеспрямована спільна робота педагогів, комсомолу, широкої громадськості дає свої позитивні результати. Якщо на початку восьмого п'ятиріччя успішність по області складала 98,5 процента, то минулий навчальний рік успішно закінчили 99,6 відсотків учнів, кожний другий шкільний колектив в області працює без другорічників, 40 процентів дітей і підлітків вчиться на «відмінно» і «добре». Значно зменшилася кількість правопорушень серед неповнолітніх, зміцніла дисципліна серед учнів, виростає їх культура поведінки.

У повсякденній практичній роботі педагогічні колективи спираються на комсомольські та піонерські організації шкіл, бачать в них своїх активних помічників у вихованні та навчанні учнів. Та це й закономірно. Адже третина всього складу обласної комсомольської організації — 37 тисяч осіб — це школярі, 95 тисяч піонерів. Ось чому питання озброєння учнів глибокими і міцними знаннями органи народної освіти і комсомолу розглядають як головне в цій важливій діяльності комсомольської і піонерської організації.

культурою і спортом, науково-технічною і художньою творчістю.

Слід проаналізувати й ту частину діяльності комсомольської організації, яка стосується її нерівниці з піонерською дружиною. Вияснити, чи не відстають піонерські загони в марші «Завжди напоготові», яка потрібна їм допомога. «Комсомольські організації шкіл, — говориться в резолюції XVI з'їзду ВЛКСМ, — повинні виховувати у юнаків і дівчат прагнення до знань, наполегливість, працьовитість, почуття високої відповідальності за навчання і поведінку». Ленінський залік не тільки перевіряє що відповідалість, він озброює нею, стимулює зацікавленість школярів в здобутті знань, вчить вмінно використувати їх в житті.

«Раніше, — розповідає заступник секретаря комсомольської організації середньої школи № 13 м. Кіровограда Тетяна Курдюмова, — ми викликали «двійчаників» на засідання комітету комсомолу, «писочили» їх і тим обмежувались. Зараз в кожному комсомольському класі створено пости всеобучу, групи взаємодопомоги і консультантів з числа кращих учнів, вони і наводять порядок в себе в класі. Комітет же зосереджує увагу на діяльності комсомольських груп. Аналізують успіхи і недоліки, узагальнює досвід, поширює його».

Відмовились від традиційного «розносу» невістигаючих, від непродуктивного репетиторства і в 6-й Новоукраїнській школі, в Кіровоградській № 11 та Олександрійській середній школі № 10. Новий, більш вірний і надійний шлях віднайшли тут комсомольці. Разом зі старшими повели вони розмову про те, як «вчитися вчитися». На ній вчителі, знатні люди міста познайомили школярів з раціональними прийомами розумової праці, навчили їх берегти власний і чужий час, вести хронометраж, спостерігати за залежністю успішності кожного від уміння організувати навчальну працю в класі і дома.

На превеликий жаль, не всі комсомольські організації встигли перебудуватися подібним чином. Ще й досі в школах Голіванського, Компанієвського, Вілчанського районів покладатися на явну формальні методи — ведення «Журналу обліку успішності», «Екрану успішності», «Зшити обліку дійсності», «Журнали НТ».

МАБУТЬ, не знайдеш такої комсомольської і піонерської організації, в якій би не відбулися збори про особисту відповідальність кожного піонера і комсомольця за своє навчання. І як не схожі вони сьогодні на вчорашню традиційну, але формальну розмову «звіт про успішність і дисципліну» та ін. Темою багатьох зборів, засідань комсомольських комітетів, рад піонерських дружин стали конкретні і актуальні питання шкільного життя.

Багато про що може розповісти звичайний перелік зборів і засідань рад дружин: «Що завжди тобі успішно виходило в країну знань?», «Комсомольце, як навчався ти товариш?», «45 хвилин — це багато чи мало?».

Ось у таких аспектах стає питання, що збуджує думку дитини та любов до знань, виховують у них розумову зрілість.

Широко практикується в школах спільне проведення піонерських і комсомольських зборів разом з комсомольцями-середняками, де розглядається виконання соціалістичних зобов'язань, взятих учнями-підлітками і виробничими колективами. Щомісяця відбуваються зустрічі робітників Олександрійського рудоремонтного заводу з учнями середньої школи № 1. Перші розповіді про те, як виконують і перевищують виробничі завдання, другі — звітувати про навчання. Комсомольські організації таких шкіл обмінюються своїми соціалістичними зобов'язаннями. Завдяки шефам, школярі знайомляться з виробництвом, з заводськими професіями, навчаються поважати і любити працю. Все це в значній мірі впливає на підвищення відповідальності учнів за навчання, як за основу праці школярів. Минулого року всі комсомольці закінчили успішно навчальний рік.

СПРАВИ виховання відповідальності за набуті знання, підвищення успішності служать створені в школах із числа кращих учнів консультанти, пости взаємодопомоги, а керують цією роботою комсомольські штаби. Так, штаб навчальної роботи Помічників середньої школи № 2 Добровеличківського району користується великим авторитетом серед школярів. Головним консультантом в його роботі є вчитель Г. Я. Пашковський. На чолі штабу стоїть відмінник навчання Тетяна Цепок. Штаб поставив за мету залучити учнів, особливо тих, що слабо навчаються, в предметні гуртки, організувати шефство старших над молодшими, допомогти їм у вивченні певних предметів, частіше практикувати тематичні вечори, лекції, тощо. Робота штабу проходила не марно: всі старшокласники успішно закінчили навчальний рік, більше 45 процентів учнів навчаються на «5» і «4».

Шкільні штаби та пости всеобучу проводять рейди: «Про що розповість портфель?», «Як ти виконуєш режим дня?», «Ціна однієї хвилини». «Комсомольце, як ти використовуєш свій вільний час?», здійснюють індивідуальний підхід до кожного, організовують диспути, конференції, бесіди «Вчись вчитися». «Що таке пам'ять і чи може вона бути кращою?».

За підсумками першого року «маршу» кожний четвертий піонерський загін об'єднаний загавоювання «правооблагодівлю». Педагогічні колективи відчували турботу піонерських загонів по всеобучу. Девіз — «Всім класом у наступний клас», «Жодного відстаючого поруч» залишався і раніше актуальним і дав можливість 98,2 процента учням від тих, що поступили до першого класу вісім років тому, успішно закінчити школу.

(Далі буде).

Сезонівська середня школа Кіровоградського району. Член сектора взаємодопомоги і консультації Тетяна Лизунова проводить чергову бесіду з піонерами.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

Люди. Події. Час.

Народжений бурею

9 лютого. 85 років з дня народження (1887—1919)

В. І. Чапаєва, легендарного героя громадянської війни.

...В червні 1919 року в Чапаську дивізії прибув М. В. Фрунзе. Він поставив бойове завдання: негайно перейти в наступ, звільнити Уфу і грати Колчака за Урал. До кожного воїна були доведені слова В. І. Леніна: «Якщо ми до зими не завоюємо Урал, то я вважаю загибелю революції неминучою, напружені всі сили». У виконанні цього завдання Чапаської дивізії належало зробити найбільше.

В ніч з 7 на 8 червня на двох невеликих пароплавах, захоплених перед цим у білорусів, на чолі і плотах чапаської полки форсували ріку. Почався кровопролитний бій. Чапаські захопили плацдарм, зайняли села Верхні і Нижні Турбасли, але їх зупинив шквально-ний вогонь противника. Довелось перейти до оборони, заритися в землю. Відбиваючи несподівані атаки ворога, перші полки чекали підкріплення, допомоги артилерії, що засіла десь на перепазі.

В рядах білорусів були Фрунзе і Чапась. Ніби веповенський орел з широкими чорними крилами, літав Василь Іванович між полів на своєму коні, надихаючи білорусів. Один за одним гинули, не пропуская ворога, відважні воїни-білоруси. Але ось в атаку поїхали повели самі Фрунзе і Чапась. Влучний вогонь артилерії розсіяв білогвардійців. Ворога відкинули, але з великими втратами. Тяжко контужений був М. В. Фрунзе, Чапась — поранений в голову. Але наступного ранку розгорілися ще кровопролитні бої. Білоруси підняли резерви, ударили. Чапаський корпус і цього разу йшли кількома ланцюгами під баранами. Ця «психічна атака» не похитнула чапасьців, хоч патрони і снаряди вже нічались. Ворога підпалювали поблизу, і артилеристи били тільки картечню, а кулеметники відновляли вогонь тільки зі 100—200 метрів від білогвардійців. Це були артилеристи Бригадів, Семіглов, Беляков (той, що пізніше разом з Чкаловим і Байдуновим здійснили перший політ через Північний полюс), Шарнов, Александров, кулеметники Федір Левичев, Микола Острейко, Іван Зайцев, кулеметниця Лідія Чельнова, Марія Попова, Ганна Фурманова та інші дівчата й жінки, яких чапасьці називали по-дружньому «Анімами».

Увечері того ж дня дивізій Чапась вступила в Уфу. Всі полки були нагороджені революційними червоними прапорами, М. В. Фрунзе і В. І. Чапась, багато білорусів — орденами Червоного Прапора.

Це лише один з легендарних боїв, з якими йшли на схід, виганяючи білогвардійську погань, білоруси непереможної Чапаської дивізії.

Але на все життя запам'ятали і трагічний ніч 5 вересня 1919 року. Причини тієї тяжкої драми через безперервний бій не вдалося вивести до кінця. Але, мабуть, не обійшлося тоді без негідної зради.

Начдиву Чапась, що прибув з передової у штаб дивізії, доповіли, що «все в порядку, все спокійно». Ланка літаків нечаче б то зробила розвідку ворожого тилу і ніби нічого підозрілого в степах не виявила. А в цей час, як з'ясувалось потім, у 20 кілометрах від Лбищенська, в передохлі долині річки Кушум розташувалися дві нічні козачі дивізії Бородини і Сладкова, що прокралася в тил уночі.

Штаб Чапаської дивізії був у глибокому тилу, в місті Лбищенську, десь за 50 кілометрів від ліній фронту. Вирішили відпочити: адже не часто доводилося бути в такому глибокому тилу. Навіть в лезно ходили. Співавши пісень, і першим заводи їх дуже високо Василь Іванович.

І коли чапасьці міцно поспули, в місто, тихо знявши наші застави, розірвалися білокозачі. Розгнічені, в одній близькій, повибігали чапасьці на вулиці. Чапась разом з дорученням Петрою Ісасвим прибіг на Соборну площу, куди йшли зібратися всі по тривозі. Невеликими групами чапасьці вже бігли на вулицях міста з білокозачами. Одна з них на чолі з комісаром Павлом Бутиріним, начальником політвідділу Суворовим, комісаром штабу Крайновим кілька разів відійшла до козаків, навіть нулем відбила у ворога. Але сили були нерівними.

Кільканадцять сміливців, очолюваних Чапась, зав'язали бій на самій площі. За'язку не було, організувати якимсь чином міцну оборону не було можливості. Ніхто живий не здався. Близько трьох десятків білорусів, притиснути до річки Уралу, кинулися разом з Чапаським плівти. Приниравши свого начальника, відстрілювався до останнього Петро Ісасва. Ворожі кулеметні черги з берега носили плащі. Чапась ось уже на сирині річки. Що трохи залишилось. Дехто вже майже досягав протилежного берега. І раптом, зраненою дрібною хвилею проходила над головою легендарного героя...

Щоб не потрапити до ворогів живим, Петро Ісасва останню нулю посилав в себе.

Вирватися з цього пендла вдалося небагатьом. Залишилися живими навчальний штаб 73-ї бригади Ф. А. Бєлгородова, назначей 218-го полку Додєнов, Платухін, Зайцев та інші.

Через два дні війська Чапаської дивізії під командуванням Кутянова вибили білокозаків з Лбищенська. Перед очима

постала страшна картина. Повсюди лежали трупи розстріляних і зарубаних. Козаки виводили навіть хворих з дивізійного шпиталю і примушували тут же копати для себе ями. Знайшли немало записок, розкиданих по всьому місту: «Товариш чапасьці, нас ведуть на розстріл», «Хай живе Радянська влада», «Відплатіть гадам за нашу смерть».

Були знайдені спотворені трупи Павла Бутиріна, Петра Ісасва, Суворова. Тіло Чапаса знайти не вдалось.

Але загибелі народного героя це більше сповнило білорусів Чапаської дивізії ненавистю до ворога. Вийшовши з оточення, вона наприкінці жовтня 1919 року перейшла в наступ на Гур'єва. А через рік після загибелі Чапаса, 5 вересня, чапасьці, розгромивши в запіллях бою білокозачу Уральську армію генерала Толстова, поновили її залишки і, оволодівши Гур'євом, ліквідували Уральський фронт.

Бойова слава чапасьців залишилася у віках.

Коли на одній з ділянок фронту у липні важкого 1941 року нашим військам загрожувала танкова атака німецько-фашистських загарбників, командир протитанкового артилерійського дивізіону молодий капітан холонокровоно, але швидко розгорнувши дивізіон і сміливо зустрів хрестати потери. Вогонь був прицілним, масовим, і скоро половина танкової колони фашистів пала на полі бою, а інші повернули назад. Командиром артилерійського Червоної Армії виявився Олександр Васильович Чапась, син В. І. Чапаса.

В нічці війни Олександр Васильович, пішовши дорогою свого незабутнього батька, командував артилерійськими з'єднаннями, за хоробрість і мужність нагороджений багатьма урядовими нагородами. Знаємо ми і долю Тимура Фрунзе, сина легендарного полководця, який разом з Чапаським Ішов на білорусі в одному бою, тоді, в дев'ятнадцятому.

В ЄДИНОМУ РУСЛІ

- ВОЖАТИЙ: І ВИХОВАТЕЛЬ, І ПЕДАГОГ • КОМСОМОЛЬСЬКА ПЕДАГОГІКА • ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК — АТЕСТАТ ГРОМАДСЬКОЇ ЗРІЛОСТІ
- «ВІДМІННО» В ТАБЕЛІ — «ВІДМІННО» В ЖИТТІ.

Справжніми лабораторіями спільної роботи стали школи — Павлівська ім. В. О. Сухомлинського, Богданівська ім. В. І. Леніна Знаменського району, Олександрійська № 1, Гайворонська № 5, Новоградська № 2, Світловодська № 2, Кіровоградська № 13, Малинівська № 3 та ін.

Як правило, питання підвищення ролі і авторитету комсомольських та піонерських організацій в боротьбі за глибину і міцність знань обговорюються на педагогічних радах шкіл, засіданнях бюро комсомольських організацій, на раді піонерської дружини. Велике значення в підвищенні ролі комсомолу і піонерської організації у вирішенні освітніх і виховних завдань мала проведена на базі школи області республіканська науково-практична конференція з проблем поліпшення якості знань учнів.

Органи народної освіти спільно з райкомами, міськими ЛКСМУ активно ведуть пошуки нових шляхів підвищення ролі комсомольських і піонерських організацій в боротьбі за глибину і міцність знань учнів.

Значною підтримкою в рішенні цих завдань став для педагогів області Ленінський залік — «Рішення XXIV з'їзду КПРС — в житті». Він підняв на якісно новий ступінь роботу музеїв і кімнат В. І. Леніна, бойової і трудової слави. Характерний приклад. Залік і робота в шкільному музеї ім. В. І. Леніна середньої школи № 3 м. Кіровограда, Новоградської десятиріччя Олександрійського району добре підготував старшокласників до участі в громадських заходах, багато з них стали секретарями комсомольських організацій на підприємствах, в колгоспах і радгоспах. Тільки в колгоспі ім. Леніна (с. Нова Прага) працює понад 60 випускників місцевої школи, половина з них — механізатори і трактористи. Кожен рік правління колгоспу посилає на навчання юнаків і дівчат для одержання вищої і середньої освіти, які по закінченні повертаються в рідне село і з успіхом працюють агрономами, інженерами, вчителями. Як правило, у всіх школах комсомольцями складено особисті комплексні плани-зобов'язання «Вчитися комунізму».

ПОМІТНО підвищилась увага комсомольських організацій до вивчення старшокласниками предметів суспільно-політичного напрямку, ленінської теоретичної спадщини. Головний зміст громадсько-політичної атестації, що проходить в групах, не тільки в тому, щоб колективно винести рішення про політичну грамотність, громадську активність кожного комсомольця, але й визначити перспективи його зростання. Кожний член ВЛКСМ повинен звітувати, як виконав особистий комплексний план, як втілює в життя рішення XXIV з'їзду КПРС, XVI з'їзду ВЛКСМ, як вивчає революційну теорію, як трудиться, як готує себе до захисту Батьківщини, займається фіз-

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

СПОРТ

Друга золота...

САППОРО. 9 лютого. (ТАРС). Другу золоту медаль на Олімпійських іграх виграла радянська спортсменка Галіна Кулакова. Слідом за перемогою в лижній гонці на 10 кілометрів вона сьогодні була першою на дистанції 5 кілометрів — 17 хвилин 00,50 секунди. Друге місце зайняла Мар'їтта Кайосмаа (Фінляндія) — 17.05,50, третє — Хелен Школова (Чехословаччина) — 17.07,32. Алеттіна Оліоніна була четвертою (17.07,40), Любов Мухачова — шостою (17.12,06) і Ніна Федорова — десятою (17.25,62).

СРІБЛО ФЕДОРА СИМАНОВА

Москвич Федір Симанов у лижній гонці на 15 кілометрів завоював срібну олімпійську медаль — 46 хвилин 00,84 секунди. Першим був швед Свен-оке Лундбек — 45.28,24. Третє місце зайняв норвежець Івар Форму — 46.02,68. Дворазовий чемпіон Європи серед юніорів Юрій Скобов вийшов на п'яте місце — 46.04,59. У Володимира Воронкова — дванадцяте місце — 46.33,43, у Валерія Тараканова — шістнадцяте — 46.48,32.

ХОКЕЙНИЙ ОЛІМПІЙСЬКИЙ ТУРНІР

На олімпійському турнірі хокеїсти збірної СРСР зіграли внічию з командою Швеції — 3:3 (1:0, 1:0, 1:3). Шайби закинули Харламов (два) і Фіров. У шведів Пальмквіст, Хаммарстрем і Вікберг.

Матч олімпійського турніру між збірними командами Фінляндії і Польщі завершився перемогою хокеїстів країни Суомі — 5:1 (0:0, 4:0, 1:1). Шайби закинули: у збірній Фінляндії — Рантасіла і Еса Пелтонен (по дві), Кетала, у збірній Польщі — Токарж.

На п'єдесталі — „Ракета“

Олімпійський рік не тільки для олімпійців — під таким девізом проходять змагання юних хокеїстів Кіровограда на приз „Золота шайба“, встановлений міським комітетом комсомолу та міським комітетом фізкультури і спорту.

Для юнаків старшої вікової групи ці змагання закінчилися минулої неділі. Виборовши перші місця в підгрупах, у фінальному поєдинку зустрілися команди „Ракета“ (ЖЕК № 6) та

„Світлячок“ (ЖЕК № 2). Спортивне щастя посміхнулося хокеїстам „Ракети“, 4:2 — такий рахунок цього цікавого матчу. Третє місце за хокеїстами „Факела“ (квартальний комітет № 58), які з явною перевагою виграли у юних спортсменів ККВ ШВЛП — 6:1.

Володарі призу „Золота шайба“ серед команд молодшої вікової групи визначаються наступної неділі.

Ю. СТОРЧАК.

ФУТБОЛ

З м'ячем на зарубіжних стадіонах

Футбольна збірна країни почала перший етап підготовки до чвертьфіналу чемпіонату Європи і останнього відбіркового матчу олімпійського турніру. На югославському острові Хвар вона проведе кілька тренувань, а в неділю, 13 лютого, зіграє у Спліті з клубом „Хайдук“ — чемпіоном Югославії.

Старший тренер збірної О. Пономарьов взяв з собою в зарубіжну подорож воротарів В. Баннікова і В. Олейніна; захисників Р. Дзодзуашвілі, Ю. Істоміна, В. Серостанова, М. Хурцілаву, В. Каплічича, М. Абрамова; півзахисників В. Федотова, А. Андріасяна, О. Заназаяна; нападників В. Шевченка, Л. Ішотяна, В. Грешана, Б. Колєйніна. 8 лютого до них приєднався А. Коньков, а 15 лютого поруч них стануть Є. Руданов, В. Матвієнко, В. Колотов і А. Пузач.

Перебувають за рубежем динамівці Москви і Києва. Столичні футболісти в Болгарії зустрілися в місті Пазарджик з місцевою командою „Маріца“. Перемогли москвичі — 3:1. Кияни після виступу в турнірі на паркеті Віденського „Штадтхалле“, де вони зайняли четверте місце, виїждять до Шотландії. А на стадіоні Глазго вони зустрілися з „Сентіком“,

ПРЕТЕНДЕНТІВ—240

На змаганнях лижників різних рангів найзахопливіше видовище — естафета. Ось і на особистості командній першості серед школярів Кіровограда на трасі гонок, де проводилися такі поєдинки, було все: і захоплююча боротьба, і сюрпризи, і, як завжди, перемога найсильніших.

На трасі змагань.

Першими у гонку „включаються“ тренери. Перед стартом вони дають своїм вихованцям останні настанови, поради.

— Не бери спочатку високого темпу, — чувся від гурту, де зібрався юні лижварі середньої школи № 27.

Анатолію, побіжи на першому етапі.

А наставник учнів школи № 32 говорив зовсім про іншу гонку:

— Хлопці, бачили на екрані, як дистанцію в Сап по р о йшов олімпієць? Ні, й чемпіон Вячеслав Веденін. Нанатистий крок, легкі руки, і — велика воля до перемоги. Це я між іншим. Треба не лише тренуватись, а й мріяти про перемогу.

А коли юні лиж в а р і дружно стартували, член команди 32-ї школи Анатолій Холодний ніби і дійсно намагався наслідувати олім-

пійського чемпіона. Йшов легко, і впевнено. Після 200-метрової відмітки промчав вперед, і першим передав естафету Анатолію Усенку.

Хлопці з 32-ї школи виступали по-чемпіонськи: і Анатолій Усенко, і Василь Ковальов, і Олег Козан жодного разу не попустилися лідерством, заслужено перемогли. Дистанцію переможці подолали за 6 хвилин 50 секунд. Через 10 секунд фінішував представник школи № 13, а треті призері — команда школи № 14 — фінішували з великим розривом, майже через дві хвилини.

Не менш напружено проходили естафети серед дівчат. Ця гонка відзначалася від попередньої лише тим, що в ній не було явних лідерів, переможця не можна було визначити до самого фінішу. Гонщиці з шкіл № 5, 27, 32 боролися за перемогу з перемінним успіхом. Відмінний фініш на третьому та четвертому етапах Тані Майфат та Олені Бинової принесли перше місце команді середньої школи № 5. Друге місце у гонщиць середньої школи № 27, третє — середньої школи № 32.

Потім на дистанцію вийшли команди восьмирічних шкіл. Швидко біжать хвилини. І ось вже відомі переможниці: це хлопчин школи № 12 і дівчата школи № 22.

Днем раніше проводилися гонки на особисту першість. Юнаки виступали на дистанції три кілометри. Тут відзначився Анатолій Усенко з середньої школи № 32, який

дистанцію подолав за 12 хвилин 25 секунд. Чемпіон більш, як на півтори хвилини обійшов Анатолія Шаповалова та Сергія Красовського — учнів середньої школи № 13. У гонці, де виступали спортсмени восьмирічних шкіл, переміг Сергій Кишляк з школи № 17.

Кращий результат серед дівчат у гонці на два

Гонщик СШ № 32 Анатолій Холодний.

кілометри — в учениці восьмирічної школи № 22 Світлани Шахурдиной — 14 хвилин 15 секунд.

За підсумками двох днів змагань переможцями у командному заліку стали юні лижварі середньої школи № 32 та восьмирічної школи № 17.

Змагання пройшли на високому рівні. Проведенню їх у значній мірі допомогли громадські судді студенти факультету фізвиховання Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна І. Кравець, О. Коломєць, В. Шем'якін, М. Міщенко, М. Сімон, А. Куценко та Є. Міщенко.

Єдине, що викликало неприємні міркування, це те, що у поєдинках не брали участі юні лижники шкіл № 15 та 25, шкіл-інтернатів № 1 та 2.

Ю. ЛІВАШНИКОВ.
Фото автора.

Чемпіони в естафетній гонці — лижники з СШ № 5 Наташа Сналецька, Ірина Сидоренко, Таня Майфат, Олена Бикова.

ПОЧАЛИ ЗВ'ЯЗКІВЦІ

Серед спартаківських колективів першими включилися в профспілково-комсомольський крос представники обкому профспілки працівників зв'язку. На своїй базі вони згуртували сім чоловічих та жіночих команд. Вже перед цими поєдинками було відомо, що до

змагань найкраще готуються лижники Кіровограда та Олександрії. Напружені тренування вловтовували інструктор по спорту Кіровоградської телеграфно-телефонної станції Фелікс Кропачов.

І коли почався крос, одразу кіровоградські зв'язківці вийшли

вперед. Командну перемогу здобули лижники телеграфно-телефонної станції. Другими були юнаки та дівчата Олександрійської районної дільниці зв'язку, треті — спортсмени Кіровоградського поштамту.

В особистому заліку переміг Фелікс Кропачов, а серед жінок не мала собі рівних монтер телефонної станції Євгенія Федоренко.

М. ПОЛЯНОВСЬКИЙ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛЮТОГО. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. Концертний зал телестудії „Орляти“. (К). 10.15 — „П'ятирічка — рік другий“. (М). 10.45 — Кіножурнал. (М). 11.00 — Кольорове телебачення. „На XI зимових Олімпійських

іграх“. (Японія). 13.30 — Л. Чайковський. Концерт для скрипки з оркестром. (К). 14.10 — Телевісті. (К). 16.55 — Програма передач. (Кіровоград). 17.00 — „Голубі широти“. (Одеса). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — За накресленнями ХХІV з'їзду КПРС. Тележурнал „Прогрес“. (К). 18.30 — Інформаційна програма „День за днем“. (Кіровоград). 19.00 — США: про блемі і політику. (М). 19.30 — Художній фільм „Там, де довга зима“. (К). 21.00 — Програма „Час“. (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт народної артистки РРФСР

В. Левко. (М). 22.30 — Кольорове телебачення. „На XI Олімпійських іграх“. (Японія). По закінченні — телевісті. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. „Приходь, назно“. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — „Сім днів Камазу“. День п'ятий. (М). 18.30 — „Дніпровські мелодії“. (Дніпропетровськ). 19.30 — Концерт. В перерві — „На добраніч, діти“. (М). 21.40 — Художній фільм „Пароль не потрібен“. І серія. (К). 22.50 — Концерт майстрів мистецтва Вірменії. (К). СУБОТА, 12 ЛЮТОГО. цю звеличені. (Запоріж

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.55 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.35 — „Тигрєня Петрик“. Спецтакль для дітей. (Харків). 10.30 — Програма „Здоров'я“. (М). 11.00 — Кольорове телебачення. „На XI зимових Олімпійських іграх“. (Японія). 12.45 — „Енран збирає друзів“. (К). 13.45 — Тележурнал „Людина і закон“. (К). 14.00 — Унраїнське кольорове телебачення. Для школярів. Концерт хореографічного училища і спецшколи ім. Лисенка. (К). 14.30 — Програма передач. (К). 14.35 — Пра

ня). 14.50 — Культура слова. (К). 15.20 — „На меридіанах України“. (К). 16.10 — „Полтавські вишивання“. (Харків). 16.40 — „Енран молодих“. „Комсомольські зорі“. (К). 17.30 — „Проблеми удосконалення управління народним господарством“. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. „На XI зимових Олімпійських іграх“. (Японія). 19.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм „Остання реліквія“. (М). 21.00 — Програма „Час“. (М). 21.40 — Кольорове телебачення. „КВН-72“. Зустріч команд міста Уфи та Одеси. (М). 23.40 — Новини. (М). ДРУГА ПРОГРАМА. 14.25 — Програма передач. (К). 14.30 — Новини. (М). 14.35 — В ефірі — „Молодість“. „Місто майстрів“. (М).

15.35 — „Сім днів Камазу“. День шостий. (М). 15.50 — Художній фільм „Веселі хлоп'ята“. (М). 17.20 — Кольорове телебачення. Мультифільм „Слоненя“. (М). 17.30 — Програма передач. (К). 17.35 — Художній фільм „Пароль не потрібен“. ІІ серія. (К). 19.00 — До 50-річчя утворення СРСР. Літературно-художня програма „Колорит“. (Донецьк). 19.45 — Телефільм „Зарічанські жонки“. (К). 20.30 — „На добраніч, діти“. (К). 20.45 — М. Булгаков. „Останні дні“. Телеконтракт. (К). 22.00 — Фільм-концерт „Співає Ірина Богачева“. (К).

Про можливі зміни в програмі нас повідомлять диктори радіо і телебачення.

ПОГОДА

Сьогодні та завтра по території області та міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність без істотних опадів. Вітер південно-східний, помірний. Температура повітря — по області — 2—7, по місту — 2—4 градуси морозу.

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-20, вул. Пуначарського, 20. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“, орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.